

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έκτο τμήμα)

της 7ης Νοεμβρίου 2019*

«Προδικαστική παραπομπή – Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις – Κανονισμός (ΕΕ) 655/2014 – Ευρωπαϊκή διαταγή δέσμευσης λογαριασμού – Άρθρο 5, στοιχείο α' – Διαδικασία εκδόσεως – Άρθρο 4, σημεία 8 έως 10 – Έννοιες της “δικαστικής αποφάσεως”, του “δικαστικού συμβιβασμού” και του “δημοσίου εγγράφου” – Εθνική διαταγή πληρωμής δεκτική ανακοπής – Άρθρο 18, παράγραφος 1 – Προθεσμίες – Άρθρο 45 – Εξαιρετικές περιστάσεις – Έννοια»

Στην υπόθεση C-555/18,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Sofiyski rayonen sad (περιφερειακό δικαστήριο Σόφιας, Βουλγαρία) με απόφαση της 16ης Αυγούστου 2018, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 30 Αυγούστου 2018, στο πλαίσιο της δίκης

Κ.Η.Κ.

κατά

Β.Α.Σ.,

Ε.Ε.Κ.,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

συγκείμενο από τους M. Safjan, πρόεδρο τμήματος, L. Bay Larsen και C. Toader (εισηγήτρια), δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: M. Szpunar

γραμματέας: A. Calot Escobar

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλε:

– η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τους I. Zaloguin και M. Wilderspin, καθώς και από τις M. Heller και C. Georgieva-Kecsmar,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 29ης Ιουλίου 2019,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική.

Απόφαση

- 1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του κανονισμού (ΕΕ) 655/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, περί της διαδικασίας ευρωπαϊκής διαταγής δέσμευσης λογαριασμού προς διευκόλυνση της διασυννοριακής είσπραξης οφειλών σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ 2014, L 189, σ. 59).
- 2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο διαφοράς μεταξύ, αφενός, Κ.Η.Κ και, αφετέρου, Β.Α.Σ. και Ε.Ε.Κ. (στο εξής, από κοινού: οφειλέτες) σχετικά με την ικανοποίηση με αναγκαστική εκτέλεση, κινηθείσα με πρωτοβουλία του Κ.Η.Κ., της απαιτήσεως την οποία αυτός υποστηρίζει ότι έχει έναντι των Β.Α.Σ. και Ε.Ε.Κ. μέσω ευρωπαϊκής διαταγής δέσμευσης λογαριασμού.

Το νομικό πλαίσιο

Το δίκαιο της Ένωσης

- 3 Οι αιτιολογικές σκέψεις 5, 13, 14 και 37 του κανονισμού 655/2014 έχουν ως εξής:
 - «(5) Εθνικές διαδικασίες για την έκδοση ασφαλιστικών μέτρων ανάλογων με τις διαταγές δέσμευσης λογαριασμών υπάρχουν σε όλα τα κράτη μέλη, αλλά οι προϋποθέσεις για την έκδοση των μέτρων αυτών και η αποτελεσματικότητα της εκτέλεσής τους ποικίλλουν αισθητά. Επιπλέον, η προσφυγή σε εθνικά ασφαλιστικά μέτρα μπορεί να αποδειχθεί δύσκολη σε υποθέσεις με διασυννοριακές επιπτώσεις, ιδιαίτερα όταν ο δανειστής επιχειρεί να δεσμεύσει περισσότερους λογαριασμούς που βρίσκονται σε διαφορετικά κράτη μέλη. Φαίνεται συνεπώς αναγκαίο και σκόπιμο να εγκριθεί ένα δεσμευτικό και άμεσα εφαρμοστέο νομοθέτημα της Ένωσης το οποίο να θεσπίζει μια νέα ενωσιακή διαδικασία που να επιτρέπει, σε διασυννοριακές υποθέσεις, τη δέσμευση χρηματικών ποσών σε τραπεζικούς λογαριασμούς με γρήγορο και αποτελεσματικό τρόπο.
- [...]
- (13) Για να διασφαλιστεί στενή σύνδεση μεταξύ της διαδικασίας για τη διαταγή δέσμευσης και της διαδικασίας ως προς την κυρία υπόθεση, η διεθνής δικαιοδοσία προς έκδοση διαταγής θα πρέπει να ανήκει στα δικαστήρια του κράτους μέλους του οποίου τα δικαστήρια έχουν δικαιοδοσία για την κυρία υπόθεση. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, η έννοια των διαδικασιών ως προς την κυρία υπόθεση θα πρέπει να καλύπτει κάθε διαδικασία η οποία αποσκοπεί στην έκδοση εκτελεστού τίτλου επί της βασικής απαίτησης [συμπεριλαμβανομένων], για παράδειγμα, συνοπτικ[ών] διαδικασ[ιών] που αφορούν διαταγές πληρωμής και διαδικασ[ιών] όπως η γαλλική «procédure de référé». Αν ο οφειλέτης είναι καταναλωτής που κατοικεί σε κράτος μέλος, αποκλειστικώς αρμόδια να εκδώσουν τη διαταγή θα πρέπει να είναι τα δικαστήρια του κράτους αυτού.
- (14) Οι προϋποθέσεις έκδοσης της διαταγής δέσμευσης θα πρέπει να επιτυγχάνουν την κατάλληλη ισορροπία μεταξύ του συμφέροντος του δανειστή να επιτύχει την έκδοση διαταγής και του συμφέροντος του οφειλέτη να αποτρέψει κατάχρηση της διαταγής.

[...]

[...]

(37) Προκειμένου η διαταγή δέσμευσης να εκδίδεται και να εκτελείται γρήγορα και χωρίς καθυστέρηση, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να προβλέπει προθεσμίες εντός των οποίων πρέπει να ολοκληρώνονται τα διάφορα στάδια της διαδικασίας. Δικαστήρια ή αρχές που εμπλέκονται στη διαδικασία θα πρέπει να δικαιούνται να παρεκκλίνουν από αυτές τις προθεσμίες μόνο σε εξαιρετικές περιστάσεις, για παράδειγμα σε υποθέσεις που παρουσιάζουν νομική ή πραγματική πολυπλοκότητα.»

4 Το άρθρο 1 του κανονισμού αυτού προβλέπει τα ακόλουθα:

«1. Ο παρών κανονισμός καθιερώνει ενωσιακή διαδικασία με την οποία ο δανειστής μπορεί να ζητά την έκδοση ευρωπαϊκής διαταγής δέσμευσης λογαριασμού (“διαταγή δέσμευσης” ή “διαταγή”) η οποία αποτρέπει το ενδεχόμενο να τεθεί σε κίνδυνο η επακόλουθη εκτέλεση της απαίτησης του δανειστή μέσω μεταφοράς ή ανάληψης καταθέσεων μέχρι του ποσού που ορίζει η διαταγή, οι οποίες διατηρούνται από τον οφειλέτη ή εξ ονόματός του σε τραπεζικό λογαριασμό σε κράτος μέλος.

2. Η διαταγή δέσμευσης μπορεί να χρησιμοποιείται από τον δανειστή ως εναλλακτική δυνατότητα προς τα συντηρητικά μέτρα που προβλέπει το εθνικό δίκαιο των κρατών μελών.»

5 Κατά το άρθρο 4, σημεία 8 έως 10, του εν λόγω κανονισμού, νοείται ως:

«8) [...] “δικαστική απόφαση” [...], κάθε απόφαση δικαστηρίου των κρατών μελών, ασχέτως της ονομασίας της, περιλαμβανομένης απόφασης περί καθορισμού εξόδων ή δαπανών από υπάλληλο του δικαστηρίου·

9) [...] “δικαστικός συμβιβασμός” [...], συμβιβασμός που έχει επικυρωθεί από δικαστήριο κράτους μέλους ή έχει συναφθεί ενώπιον δικαστηρίου κράτους μέλους κατά τη διάρκεια διαδικασίας·

10) [...] “δημόσιο έγγραφο” [...], το έγγραφο που έχει συνταχθεί ή καταχωριστεί επίσημα ως δημόσιο έγγραφο σε ένα κράτος μέλος, η γνησιότητα του οποίου:

- α) συνδέεται με την υπογραφή και το περιεχόμενο του εγγράφου, και
- β) πιστοποιείται από δημόσια ή άλλη εξουσιοδοτημένη προς τούτο αρχή».

6 Κατά το άρθρο 5 του ίδιου κανονισμού, με τίτλο «Δυνατότητα έκδοσης», που αποτελεί μέρος του κεφαλαίου 2, με τίτλο «Διαδικασία έκδοσης διαταγής δέσμευσης»:

«Ο δανειστής μπορεί να ζητήσει την έκδοση διαταγής δέσμευσης στις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) προτού ο δανειστής κινήσει διαδικασία σε κράτος μέλος κατά του οφειλέτη ως προς την κυρία υπόθεση, ή σε οιοδήποτε στάδιο κατά τη διάρκεια της διαδικασίας έως την έκδοση της απόφασης ή την επικύρωση ή τη σύναψη δικαστικού συμβιβασμού·

β) αφού ο δανειστής επιτύχει σε κράτος μέλος την έκδοση δικαστικής απόφασης, τη σύναψη δικαστικού συμβιβασμού ή την κατάρτιση δημοσίου εγγράφου που απαιτεί από τον οφειλέτη να ικανοποιήσει την απαίτηση του δανειστή.»

7 Το άρθρο 6 του κανονισμού 655/2014, με τίτλο «Διεθνής δικαιοδοσία», προβλέπει στις παραγράφους 1 και 4 τα εξής:

«1. Όταν ο δανειστής δεν έχει ακόμη στη διάθεσή του δικαστική απόφαση, δικαστικό συμβιβασμό ή δημόσιο έγγραφο, η διεθνής δικαιοδοσία για την έκδοση διαταγής δέσμευσης ανήκει στα δικαστήρια του κράτους μέλους που έχουν διεθνή δικαιοδοσία για την εκδίκαση της κυρίας υπόθεσης κατά τους οικείους εφαρμοστέους κανόνες περί διεθνούς δικαιοδοσίας.

[...]

4. Όταν ο δανειστής διαθέτει δημόσιο έγγραφο, διεθνή δικαιοδοσία να εκδώσουν διαταγή δέσμευσης για την απαίτηση που αναφέρεται σε αυτό έχουν τα δικαστήρια που ορίζονται για τον σκοπό αυτό στο κράτος μέλος όπου καταρτίστηκε το δημόσιο έγγραφο.»

8 Το άρθρο 7 του κανονισμού αυτού έχει ως ακολούθως:

«1. Το δικαστήριο εκδίδει τη διαταγή δέσμευσης όταν ο δανειστής έχει προσκομίσει επαρκείς αποδείξεις ώστε να πεισθεί το δικαστήριο ότι υπάρχει επείγουσα ανάγκη λήψης ασφαλιστικού μέτρου υπό μορφή διαταγής δέσμευσης λόγω πραγματικού κινδύνου ότι, χωρίς το μέτρο αυτό, η επακόλουθη εκτέλεση της απαίτησης του δανειστή κατά του οφειλέτη θα εμποδιστεί ή θα καταστεί σημαντικά δυσκολότερη.

2. Όταν ο δανειστής δεν έχει ακόμη επιτύχει σε κράτος μέλος την έκδοση δικαστικής απόφασης, τη σύναψη δικαστικού συμβιβασμού ή την κατάρτιση δημοσίου εγγράφου που να υποχρεώνει τον οφειλέτη να ικανοποιήσει την απαίτηση του δανειστή, ο δανειστής προσκομίζει επίσης επαρκείς αποδείξεις ώστε να πεισθεί το δικαστήριο ότι υπάρχουν πιθανότητες να κριθεί βάσιμη η αγωγή του κατά του οφειλέτη για την κυρία υπόθεση.»

9 Κατά το άρθρο 8, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού:

«Αιτήσεις για διαταγή δέσμευσης υποβάλλονται μέσω εντύπου που συντάσσεται κατά τη συμβουλευτική διαδικασία στην οποία παραπέμπει το άρθρο 52 παράγραφος 2.»

10 Το άρθρο 14, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού προβλέπει τα ακόλουθα:

«Αν ο δανειστής επέτυχε σε κράτος μέλος εκτελεστή δικαστική απόφαση, δικαστικό συμβιβασμό ή δημόσιο έγγραφο που αξιώνει από τον οφειλέτη να πληρώσει την απαίτηση του δανειστή και ο δανειστής έχει λόγους να πιστεύει ότι ο οφειλέτης τηρεί έναν ή περισσότερους λογαριασμούς σε τράπεζα συγκεκριμένου κράτους μέλους, αλλά δεν γνωρίζει ούτε την επωνυμία και/ή τη διεύθυνση της τράπεζας ούτε τον IBAN, τον BIC ή άλλον τραπεζικό αριθμό ο οποίος να επιτρέπει τον προσδιορισμό της τράπεζας, μπορεί να ζητήσει από το δικαστήριο στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση για διαταγή δέσμευσης να καλέσει την αρχή πληροφόρησης του κράτους μέλους εκτέλεσης να λάβει τις πληροφορίες που απαιτούνται για τον προσδιορισμό της τράπεζας ή των τραπεζών και του λογαριασμού ή των λογαριασμών του οφειλέτη.

Κατά παρέκκλιση από το πρώτο εδάφιο, ο δανειστής μπορεί να υποβάλει την αίτηση του εδαφίου αυτού όταν η απόφαση, ο δικαστικός συμβιβασμός ή το δημόσιο έγγραφο που διαθέτει δεν είναι ακόμη εκτελεστά και το προς δέσμευση ποσό είναι σημαντικό ενόψει των συναφών περιστάσεων και ο δανειστής έχει προσκομίσει επαρκείς αποδείξεις ώστε να πεισθεί το δικαστήριο ότι υπάρχει επείγουσα ανάγκη για αυτά τα στοιχεία λογαριασμού επειδή, χωρίς αυτό το μέτρο, ενδέχεται να τεθεί σε κίνδυνο η μελλοντική εκτέλεση της απαίτησής του κατά του οφειλέτη και συνεπώς αυτό να οδηγήσει σε ουσιώδη επιδείνωση της χρηματοοικονομικής κατάστασης του δανειστή.»

11 Το άρθρο 18 του κανονισμού 655/2014 αφορά τις προθεσμίες για την έκδοση απόφασης επί της αιτήσεως για διαταγή δέσμευσης. Ορίζει, δε, στις παραγράφους 1 και 2 τα ακόλουθα:

«1. Όταν ο δανειστής δεν έχει ακόμη στη διάθεσή του δικαστική απόφαση, δικαστικό συμβιβασμό ή δημόσιο έγγραφο, το δικαστήριο εκδίδει την απόφασή του εντός της δέκατης εργάσιμης ημέρας αφότου ο δανειστής κατέθεσε ή, κατά περίπτωση, συμπλήρωσε την αίτησή του.

2. Όταν ο δανειστής έχει στη διάθεσή του δικαστική απόφαση, δικαστικό συμβιβασμό ή δημόσιο έγγραφο, το δικαστήριο εκδίδει την απόφασή του εντός της πέμπτης εργάσιμης ημέρας αφότου ο δανειστής κατέθεσε ή, κατά περίπτωση, συμπλήρωσε την αίτησή του.»

- 12 Το άρθρο 45 του κανονισμού αυτού προβλέπει ότι, «[α]ν, σε εξαιρετικές περιστάσεις, το δικαστήριο ή η συμμετέχουσα αρχή αδυνατεί να τηρήσει τις προθεσμίες [...] του άρθρου 18, [...], προβαίνει στις απαιτούμενες δυνάμει των ανωτέρω διατάξεων ενέργειες το συντομότερο δυνατόν».

Το βουλγαρικό δίκαιο

- 13 Το άρθρο 47 του *grazhdanski protsesualen kodeks* (κώδικα πολιτικής δικονομίας), όπως ίσχυε στην υπόθεση της κύριας δίκης (στο εξής: GPK), με τίτλο «Επίδοση μέσω θυροκολλησεως», προβλέπει στην παράγραφο 1 ότι, «[ό]ταν είναι αδύνατο να ανευρεθεί ο εναγόμενος, επί ένα μήνα, στη διεύθυνση που αναφέρεται στη δικογραφία, καθώς και να ευρεθεί άτομο που δέχεται να παραλάβει το προς επίδοση έγγραφο, ο επιδίδων θυροκολλά τη σχετική ειδοποίηση ή την επικολλά στο γραμματοκιβώτιο του ενδιαφερομένου· όταν ο επιδίδων δεν έχει πρόσβαση στα σημεία αυτά, η ειδοποίηση θυροκολλάται στην είσοδο του ακινήτου ή και σε εμφανές μέρος πλησίον αυτής. Αν ο επιδίδων έχει πρόσβαση στο γραμματοκιβώτιο, τότε τοποθετεί και εκεί ειδοποίηση. Η αδυναμία εντοπισμού του εναγομένου στη διεύθυνση που αναγράφεται στη δικογραφία διαπιστώνεται εάν παρέλθουν άπρακτες τρεις επισκέψεις σε αυτή τη διεύθυνση σε απόσταση τουλάχιστον μίας εβδομάδας μεταξύ τους, ενώ τουλάχιστον μία εξ αυτών πρέπει να πραγματοποιηθεί σε αργία. Ο κανόνας αυτός δεν εφαρμόζεται εάν ο επιδίδων πληροφορηθεί από τον διαχειριστή της πολυκατοικίας ή από τον δήμαρχο του αντίστοιχου δήμου ή καθ' οιονδήποτε άλλον τρόπο ότι ο εναγόμενος δεν διαμένει σε αυτήν τη διεύθυνση, και βεβαιώσει τούτο στην ειδοποίηση με μνεία της πηγής πληροφόρησεως».

- 14 Κατά το άρθρο 410 του GPK, το οποίο φέρει τον τίτλο «Αίτηση για την έκδοση διαταγής πληρωμής» και περιλαμβάνεται στο κεφάλαιο 37 αυτού, που αφορά τη διαδικασία εκδόσεως διαταγής πληρωμής:

«(1) Ο αιτών δύναται να ζητήσει την έκδοση διαταγής πληρωμής:

1. για απαιτήσεις καταβολής χρημάτων ή αντικαταστατών πραγμάτων, εφόσον η απαίτηση υπάγεται στην αρμοδιότητα του πρωτοβάθμιου περιφερειακού δικαστηρίου·

2. για την παράδοση κινητού πράγματος το οποίο ο οφειλέτης παρέλαβε με την υποχρέωση να το επιστρέψει ή επί του οποίου έχει συσταθεί ενέχυρο ή το οποίο παραδόθηκε στον οφειλέτη με την υποχρέωση εκ μέρους του να μεταβιβάσει τη νομή, εφόσον η απαίτηση υπάγεται στην αρμοδιότητα του πρωτοβάθμιου περιφερειακού δικαστηρίου.

(2) Το δικόγραφο της αιτήσεως πρέπει να περιέχει αίτημα εκδόσεως εκτελεστού τίτλου και να πληροί τις απαιτήσεις του άρθρου 127, παράγραφοι 1 και 3, και του άρθρου 128, σημεία 1 και 2. Η αίτηση πρέπει να αναφέρει επίσης στοιχεία τραπεζικού λογαριασμού ή άλλους τρόπους πληρωμής.»

- 15 Το άρθρο 414 του GPK έχει ως εξής:

«(1) Ο οφειλέτης μπορεί να αντιταχθεί εγγράφως στη διαταγή ή σε μέρος αυτής. Πέραν των περιπτώσεων που αναφέρονται στο άρθρο 414a, δεν απαιτείται αιτιολόγηση της ανακοπής.

(2) Η ανακοπή ασκείται εντός προθεσμίας δύο εβδομάδων από της επιδόσεως της διαταγής πληρωμής. Η προθεσμία δεν δύναται να παραταθεί.»

- 16 Κατά το άρθρο 415, παράγραφοι 1 και 5, του GPK:

«(1) Το δικαστήριο ενημερώνει τον αιτούντα ότι δύναται να ασκήσει αγωγή για την ικανοποίηση της απαιτήσεώς του στις ακόλουθες περιπτώσεις:

1. εάν ασκήθηκε εμπροθέσμως ανακοπή·

2. εάν η διαταγή πληρωμής επιδόθηκε στον καθού οφειλέτη κατά τους όρους του άρθρου 47, παράγραφος 5·

3. εάν το δικαστήριο απέρριψε την αίτηση για έκδοση διαταγής πληρωμής.

[...]

(5) Εάν ο αιτών δεν προσκομίσει απόδειξη ότι άσκησε αγωγή εντός της τασσόμενης προθεσμίας, το δικαστήριο ακυρώνει εν μέρει ή εν όλω τη διαταγή πληρωμής, καθώς και το βάσει του άρθρου 418 εκδοθέν εκτελεστό απόγραφο.»

17 Το άρθρο 416 του GPK αφορά την εκτελεσιμότητα της διαταγής πληρωμής και προβλέπει ότι, «[ε]φόσον δεν ασκηθεί εμπροθέσμως ανακοπή ή υπάρξει παραίτηση από αυτήν ή εφόσον η απόφαση με την οποία αναγνωρίζεται η απαίτηση αποκτήσει ισχύ δεδικασμένου, η διαταγή πληρωμής καθίσταται εκτελεστή. Επί τη βάσει της διαταγής πληρωμής, το δικαστήριο διατάσσει την αναγκαστική εκτέλεσή της με σχετική σημείωση επί της διαταγής πληρωμής».

18 Κατά το άρθρο 618a του GPK, το οποίο αφορά την ευρωπαϊκή διαταγή δέσμευσης λογαριασμού δυνάμει του κανονισμού 655/2014:

«(1) Η έκδοση ευρωπαϊκής διαταγής δέσμευσης λογαριασμού δύναται να ζητηθεί πριν από την άσκηση ενδίκου βοηθήματος ενώπιον του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου που είναι αρμόδιο για την επί της ουσίας εκδίκαση της διαφοράς της κύριας δίκης.

(2) Η έκδοση ευρωπαϊκής διαταγής δέσμευσης λογαριασμού δύναται να ζητηθεί κατόπιν καταρτίσεως δημοσίου εγγράφου κατά την έννοια του άρθρου 4, σημείο 10, του [κανονισμού 655/2014] από το αρμόδιο πρωτοβάθμιο δικαστήριο.

(3) Σε κάθε περίπτωση, ο αιτών δύναται σε οιοδήποτε στάδιο της δίκης έως την περάτωσή της να ζητήσει από το δικαστήριο ενώπιον του οποίου εκκρεμεί η διαφορά να εκδώσει ευρωπαϊκή διαταγή δέσμευσης λογαριασμού. Εφόσον η αίτηση για την έκδοση ευρωπαϊκής διαταγής δέσμευσης λογαριασμού υποβάλλεται στο πλαίσιο αναιρετικής διαδικασίας, αρμόδιο για την έκδοσή της είναι το εφετείο.

(4) Η έκδοση ευρωπαϊκής διαταγής δέσμευσης λογαριασμού δύναται να ζητηθεί μετά τη δημοσίευση της αποφάσεως του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου που επιλήφθηκε της διαφοράς της κύριας δίκης ή μετά την επικύρωση δικαστικού συμβιβασμού.»

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

19 Ο ενάγων της κύριας δίκης ζήτησε από το αιτούν δικαστήριο, ήτοι το τρίτο τμήμα, 155η σύνθεση, του Sofiyski rayonen sad (περιφερειακού δικαστηρίου Σόφιας, Βουλγαρία), την έκδοση διαταγής πληρωμής δυνάμει του άρθρου 410 του GPK, προκειμένου να καταδικαστούν εις ολόκληρον οι οφειλέτες του να του καταβάλουν ποσό που αντιστοιχεί σε προκαταβολή βάσει προσυμφώνου πωλήσεως της 20ής Οκτωβρίου 2017 και του διορθωτικού του, πλέον νομίμων τόκων από τις 2 Μαρτίου 2018 μέχρι την οριστική καταβολή του ζητούμενου ποσού.

20 Στις 5 Απριλίου 2018 το αιτούν δικαστήριο εξέδωσε διαταγή πληρωμής βάσει του άρθρου 410 του GPK. Στις 18 Απριλίου 2018 αντίγραφα της εν λόγω διαταγής επιδόθηκαν στις διευθύνσεις των οφειλετών στη Σόφια (Βουλγαρία), όπως τις είχε γνωστοποιήσει ο ενάγων της κύριας δίκης, οι οποίες ήταν εκείνες που περιλαμβάνονταν στο εθνικό μητρώο πληθυσμού.

- 21 Τα σχετικά έγγραφα επιστράφηκαν στον αποστολέα, επειδή οι οφειλέτες δεν βρέθηκαν στις σημειούμενες διευθύνσεις. Οι τελευταίοι, εξάλλου, δεν αντέδρασαν εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας στις επιδόσεις που διενεργήθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 47, παράγραφος 1, του GPK, με θυροκόλλησή τους ή με επικόλληση στο γραμματοκιβώτιό τους. Από την αίτηση προδικαστικής αποφάσεως προκύπτει ότι το αιτούν δικαστήριο δεν μπόρεσε να εντοπίσει άλλη διεύθυνση των οφειλετών.
- 22 Με διάταξη της 2ας Αυγούστου 2018, κοινοποιηθείσα στις 3 Αυγούστου 2018, το δικαστήριο αυτό πληροφόρησε τον ενάγοντα της κύριας δίκης ότι μπορούσε να ασκήσει αγωγή προς διαπίστωση της απαιτήσεώς του κατά των οφειλετών βάσει του άρθρου 415, παράγραφος 1, σκέψη 2, του GPK.
- 23 Την ίδια ημέρα εκδόσεως της διατάξεως αυτής, ο ενάγων της κύριας δίκης ζήτησε από το αιτούν δικαστήριο, δυνάμει του άρθρου 618α του GPK και του άρθρου 8 του κανονισμού 655/2014, την έκδοση ευρωπαϊκής διαταγής δέσμευσης των λογαριασμών που είχαν οι οφειλέτες στη Σουηδία, με την αιτιολογία ότι αυτοί είχαν αναχωρήσει από τη Βουλγαρία και διέμεναν, κατά την ημερομηνία εκείνη, στη Σουηδία.
- 24 Με διάταξη της 2ας Αυγούστου 2018, το αιτούν δικαστήριο γνωστοποίησε την εν λόγω νέα αίτηση και τα παραρτήματά της στον πρόεδρο του δεύτερου πολιτικού τμήματος του Sofiyski rayonen sad (περιφερειακού δικαστηρίου Σόφιας), προκειμένου να κινηθεί χωριστή διαδικασία και να διοριστεί εισηγητής δικαστής. Ωστόσο, το τμήμα αυτό ανέπεμψε την υπόθεση ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, διατάσσοντάς το να αποφανθεί, με το αιτιολογικό ότι η διαταγή πληρωμής της 5ης Απριλίου 2018, εκδοθείσα βάσει του άρθρου 410 του GPK, ήταν «δημόσιο έγγραφο», κατά την έννοια του άρθρου 4, σημείο 10, του κανονισμού 655/2014, και ότι δεν υπήρχε λόγος να κινηθεί χωριστή διαδικασία.
- 25 Το αιτούν δικαστήριο δεν συμμερίζεται την άποψη αυτή. Εκτιμά ότι μια διαταγής πληρωμής δυνάμει του άρθρου 410 του GPK δεν καθίσταται αμέσως εκτελεστή, καθόσον είναι δεκτική ανακοπής κατά το άρθρο 414 του GPK. Μια τέτοια διαταγή δεν μπορεί, επομένως, να αποτελεί «δημόσιο έγγραφο», κατά την έννοια του άρθρου 4, σημείο 10, του κανονισμού 655/2014. Η ως άνω έλλειψη άμεσης εκτελεστότητας προκύπτει επίσης από το άρθρο 415, παράγραφος 5, του GPK, κατά το οποίο εναπόκειται στον δανειστή να αποδείξει ότι ζήτησε την έκδοση διαταγής πληρωμής εμπροθέσμως, διότι άλλως η διαταγή ακυρώνεται. Κατά συνέπεια, δεν υφίσταται εν προκειμένω εκτελεστή διαταγή αποτελούσα δημόσιο έγγραφο, βάσει της οποίας το αιτούν δικαστήριο να μπορεί να εκδώσει, στο πλαίσιο της διαδικασίας διαταγής πληρωμής, ευρωπαϊκή διαταγή δέσμευσης λογαριασμού δυνάμει του άρθρου 618α, παράγραφος 2, του GPK. Μια τέτοια διαταγή θα μπορούσε να εκδοθεί μόνο στο πλαίσιο χωριστής διαδικασίας επί της ουσίας, δυνάμει του άρθρου 618α, παράγραφος 3, του GPK.
- 26 Επιπλέον, το αιτούν δικαστήριο εκθέτει ότι, στο πλαίσιο της διαδικασίας διαταγής πληρωμής που προβλέπεται στο άρθρο 410 του GPK, το ενεργούν στο πλαίσιο μιας τέτοιας διαδικασίας δικαστήριο δεν δεσμεύεται από καμία άλλη προθεσμία πέραν της προβλεπόμενης από το εθνικό δίκαιο προς έκδοση διαταγής πληρωμής, η οποία αναστέλλεται κατά τη διάρκεια των δικαστικών διακοπών. Αντιθέτως, το άρθρο 18, παράγραφος 1, του κανονισμού 655/2014 προβλέπει μια προθεσμία εντός της οποίας το δικαστήριο υποχρεούται να αποφανθεί επί του αιτήματος για την έκδοση ευρωπαϊκής διαταγής δέσμευσης λογαριασμού. Το αιτούν δικαστήριο διερωτάται αν η εν λόγω προθεσμία υπερσχύει των διατάξεων του εθνικού δικαίου, έτσι ώστε να υποχρεούται να αποφανθεί εντός της προθεσμίας περί της οποίας γίνεται λόγος στο άρθρο 18, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού, έστω και αν η εν λόγω προθεσμία λήγει κατά τη διάρκεια των δικαστικών διακοπών.

- 27 Υπό τις συνθήκες αυτές το *Sofijski rayonens sad* (περιφερειακό δικαστήριο Σόφιας) αποφάσισε να αναστείλει τη διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:
- «1) Αποτελεί η διαταγή πληρωμής βάσει του άρθρου 410 του [GPK], η οποία δεν έχει αποκτήσει ακόμη εκτελεστικότητα, δημόσιο έγγραφο κατά την έννοια του άρθρου 4, σημείο 10, του κανονισμού [655/2014];
 - 2) Εάν η διαταγή πληρωμής βάσει του άρθρου 410 του [GPK] δεν αποτελεί δημόσιο έγγραφο, συντρέχει περίπτωση να κινηθεί, κατόπιν αιτήσεως του δανειστή, χωριστή διαδικασία του άρθρου 5, στοιχείο α', του κανονισμού [655/2014];
 - 3) Εάν η διαταγή πληρωμής βάσει του άρθρου 410 του [GPK] αποτελεί δημόσιο έγγραφο, υποχρεούται το δικαστήριο να εκδώσει απόφαση εντός της προθεσμίας του άρθρου 18, παράγραφος 1, του κανονισμού [655/2014] σε περίπτωση που διάταξη του εθνικού δικαίου ορίζει ότι οι προθεσμίες αναστέλλονται κατά τη διάρκεια των δικαστικών διακοπών;»

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

Προκαταρκτικές παρατηρήσεις

- 28 Πρέπει να υπομνησθεί ότι, στο πλαίσιο της προβλεπόμενης από το άρθρο 267 ΣΛΕΕ διαδικασίας συνεργασίας μεταξύ των εθνικών δικαστηρίων και του Δικαστηρίου, στο τελευταίο απόκειται να δώσει στο εθνικό δικαστήριο χρήσιμη απάντηση η οποία θα του παρέχει τη δυνατότητα επιλύσεως της διαφοράς της οποίας έχει επιληφθεί. Υπό το πρίσμα αυτό, το Δικαστήριο μπορεί να αναδιατυπώσει, εφόσον είναι αναγκαίο, τα ερωτήματα που του έχουν υποβληθεί (απόφαση της 26ης Σεπτεμβρίου 2019, *UTEP* 2006., C-600/18, EU:C:2019:784, σκέψη 17 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Πράγματι, αποστολή του Δικαστηρίου είναι να ερμηνεύει όλες τις διατάξεις του δικαίου της Ένωσης που έχουν ανάγκη τα εθνικά δικαστήρια προκειμένου να αποφανθούν επί των διαφορών των οποίων έχουν επιληφθεί, ακόμη και όταν οι διατάξεις αυτές δεν μνημονεύονται ρητώς στα ερωτήματα που του υποβάλλουν τα εν λόγω δικαστήρια.
- 29 Κατά συνέπεια, ακόμα και αν, από τυπικής απόψεως, τα υποβληθέντα ερωτήματα αφορούν κυρίως την ερμηνεία του άρθρου 4, σημείο 10, του άρθρου 5, στοιχείο α', και του άρθρου 18, παράγραφος 1, του κανονισμού 655/2014, το γεγονός αυτό δεν εμποδίζει το Δικαστήριο να παράσχει στο εθνικό δικαστήριο όλα τα ερμηνευτικά στοιχεία του δικαίου της Ένωσης που μπορεί να είναι χρήσιμα για την εκδίκαση της υποθέσεως της κύριας δίκης. Συναφώς, στο Δικαστήριο απόκειται να συναγάγει, από το σύνολο των στοιχείων που του παρέχει το εθνικό δικαστήριο, και ιδίως από το σκεπτικό της απόφασης περί παραπομπής, εκείνα τα στοιχεία του δικαίου αυτού που χρήζουν ερμηνείας, λαμβανομένου υπόψη του αντικειμένου της διαφοράς της κύριας δίκης (βλ., κατ' αναλογία, αποφάσεις της 4ης Σεπτεμβρίου 2014, *eco cosmetics* και *Raiffeisenbank St. Georgen*, C-119/13 και C-120/13, EU:C:2014:2144, σκέψη 33, καθώς και της 26ης Σεπτεμβρίου 2019, *UTEP* 2006., C-600/18, EU:C:2019:784, σκέψη 18 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

Επί του πρώτου ερωτήματος

- 30 Με το πρώτο του προδικαστικό ερώτημα το αιτούν δικαστήριο ζητεί να διευκρινιστεί, κατ' ουσίαν, αν το άρθρο 4, σημείο 10, του κανονισμού 655/2014 έχει την έννοια ότι μια διαταγή πληρωμής, όπως αυτή της κύριας δίκης, που στερείται εκτελεστικότητας, συνιστά «δημόσιο έγγραφο», κατά την έννοια της διατάξεως αυτής.

- 31 Πρέπει να σημειωθεί εξ αρχής ότι από το άρθρο 1 του κανονισμού 655/2014 προκύπτει ότι αυτός θεσπίζει μια διαδικασία σε επίπεδο Ένωσης, που παρέχει τη δυνατότητα σε δανειστή να ζητήσει την έκδοση ευρωπαϊκής διαταγής δέσμευσης λογαριασμού, ως εναλλακτική δυνατότητα προς τα συντηρητικά μέτρα που προβλέπει το εθνικό δίκαιο, η οποία εμποδίζει το ενδεχόμενο να καταστεί επισφαλής η μεταγενέστερη ικανοποίηση της απαιτήσεώς του με τη μεταφορά ή την ανάληψη χρημάτων μέχρι το ποσό που προσδιορίζεται στη διαταγή πληρωμής, τα οποία διατηρεί ο οφειλέτης ή τα οποία διατηρούνται για λογαριασμό του οφειλέτη σε τραπεζικό λογαριασμό εντός κράτους μέλους.
- 32 Όπως απορρέει από την αιτιολογική σκέψη 5 του κανονισμού 655/2014, ο κανονισμός αυτός προβλέπει δεσμευτικές και άμεσα εφαρμοστέες διατάξεις που θεσπίζουν μια ενιαία ενωσιακή διαδικασία συντηρητικής κατάσχεσης τραπεζικών λογαριασμών, παρέχουσα τη δυνατότητα, σε διασυνοριακές διαφορές, αποτελεσματικής και ταχείας δεσμεύσεως χρηματικών ποσών σε τραπεζικούς λογαριασμούς.
- 33 Ο ως άνω κανονισμός, προς διευκόλυνση της εφαρμογής του στην πράξη, προβλέπει ένα τυποποιημένο έντυπο για την υποβολή αιτήσεως για την έκδοση τέτοιας διαταγής, το οποίο περιλαμβάνεται στο παράρτημα I του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2016/1823 της Επιτροπής, της 10ης Οκτωβρίου 2016, για την κατάρτιση των εντύπων που προβλέπονται στον κανονισμό 655/2014 (ΕΕ 2016, L 283, σ. 1), και το οποίο ο δανειστής πρέπει να χρησιμοποιεί δυνάμει του άρθρου 8 του κανονισμού 655/2014.
- 34 Σύμφωνα με το άρθρο 5 του κανονισμού 655/2014, ο δανειστής μπορεί να ζητήσει την έκδοση μιας τέτοιας διαταγής δέσμευσης, αφενός, πριν κινήσει διαδικασία ως προς την κυρία υπόθεση εντός κράτους μέλους κατά του οφειλέτη ή σε οιοδήποτε στάδιο κατά τη διάρκεια της διαδικασίας έως την έκδοση της απόφασης ή την επικύρωση ή τη σύναψη δικαστικού συμβιβασμού. Αφετέρου, ο δανειστής μπορεί να υποβάλει μια τέτοια αίτηση αφού επιτύχει σε κράτος μέλος την έκδοση δικαστικής απόφασης, τη σύναψη δικαστικού συμβιβασμού ή την κατάρτιση δημοσίου εγγράφου που απαιτεί από τον οφειλέτη να ικανοποιήσει την απαίτηση του δανειστή.
- 35 Κατά το άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού 655/2014, όταν ο δανειστής δεν έχει ακόμη στη διάθεσή του δικαστική απόφαση, δικαστικό συμβιβασμό ή δημόσιο έγγραφο, η διεθνής δικαιοδοσία για την έκδοση διαταγής δέσμευσης ανήκει στα δικαστήρια του κράτους μέλους που έχουν διεθνή δικαιοδοσία για την εκδίκαση της κύριας υπόθεσης, σύμφωνα με τους εφαρμοστέους κανόνες περί διεθνούς δικαιοδοσίας. Οι παράγραφοι 3 και 4 του άρθρου αυτού αφορούν την περίπτωση στην οποία ο δανειστής έχει ήδη στη διάθεσή του δικαστική απόφαση, δικαστικό συμβιβασμό ή δημόσιο έγγραφο. Αφενός, από το άρθρο 6, παράγραφος 3, του κανονισμού αυτού προκύπτει ότι τα δικαστήρια του κράτους μέλους εντός του οποίου εκδόθηκε η απόφαση ή εγκρίθηκε ή συνήφθη ο δικαστικός συμβιβασμός είναι αρμόδια για την έκδοση μιας τέτοιας διαταγής δέσμευσης όσον αφορά την απαίτηση περί της οποίας γίνεται λόγος στην απόφαση ή τον δικαστικό συμβιβασμό. Αφετέρου, κατά το άρθρο 6, παράγραφος 4, του εν λόγω κανονισμού, όταν ο δανειστής διαθέτει δημόσιο έγγραφο, τα δικαστήρια που ορίζονται για τον σκοπό αυτόν στο κράτος μέλος όπου καταρτίστηκε το δημόσιο έγγραφο είναι αρμόδια για την έκδοση ευρωπαϊκής διαταγής δέσμευσης λογαριασμού όσον αφορά την απαίτηση περί της οποίας γίνεται λόγος στο έγγραφο αυτό. Η εν λόγω διάκριση επαναλαμβάνεται στο σημείο 5, με τίτλο «Δικαιοδοσία», του τυποποιημένου εντύπου που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I του εκτελεστικού κανονισμού 2016/1823.
- 36 Από τη δικογραφία που υποβλήθηκε στο Δικαστήριο προκύπτει ότι το αιτούν δικαστήριο εκτιμά, κατ' ουσίαν, ότι η διαταγή πληρωμής την οποία εξέδωσε στο πλαίσιο της διαφοράς της κύριας δίκης, δυνάμει του άρθρου 410 του GPK, δεν ήταν εκτελεστή κατά την ημερομηνία κατά την οποία ο ενάγων της κύριας δίκης υπέβαλε την αίτησή του προς έκδοση ευρωπαϊκής διαταγής δέσμευσης λογαριασμού, δυνάμει του άρθρου 8 του κανονισμού 655/2014. Εξ αυτού προκύπτει ότι το αιτούν δικαστήριο δεν είναι αρμόδιο για την έκδοση μιας τέτοιας διαταγής.

- 37 Προκειμένου να διαπιστωθεί αν το δικαστήριο που εξέδωσε διαταγή πληρωμής βάσει του εθνικού δικαίου είναι επίσης αρμόδιο για την έκδοση ευρωπαϊκής διαταγής δέσμευσης λογαριασμού πρέπει να εξακριβωθεί αν η «δικαστική απόφαση», ο «δικαστικός συμβιβασμός» ή το «δημόσιο έγγραφο» που απέκτησε ο δανειστής στο αρχικό κράτος προελεύσεως πρέπει να είναι εκτελεστά, κατά την έννοια του κανονισμού 655/2014.
- 38 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, από τις επιταγές τόσο της ομοιόμορφης εφαρμογής του δικαίου της Ένωσης όσο και της αρχής της ισότητας συνάγεται ότι οι διατάξεις του δικαίου της Ένωσης που δεν περιέχουν ρητή παραπομπή στο δίκαιο των κρατών μελών για τον προσδιορισμό της έννοιας και του περιεχομένου τους πρέπει κατά κανόνα να τυγχάνουν, σε ολόκληρη την Ένωση, αυτοτελούς και ομοιόμορφης ερμηνείας με βάση όχι μόνον το γράμμα της, αλλά και το πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται η διάταξη και τον σκοπό που επιδιώκει η οικεία κανονιστική ρύθμιση (απόφαση της 23ης Μαΐου 2019, WB, C-658/17, EU:C:2019:444, σκέψη 50 και εκεί μνημονεύομενη νομολογία).
- 39 Το άρθρο 4 του κανονισμού 655/2014, το οποίο, στα σημεία 8 έως 10, ορίζει αντιστοίχως τις έννοιες της «δικαστικής αποφάσεως», του «δικαστικού συμβιβασμού» και του «δημοσίου εγγράφου», δεν διευκρινίζει ρητώς ότι το σχετικό έγγραφο πρέπει να είναι εκτελεστό. Επομένως, πρέπει να διαπιστωθεί ότι από τη γραμματική ερμηνεία καθεαυτήν της ως άνω διατάξεως δεν είναι δυνατόν να διαπιστωθεί αν η έννοια του «δημοσίου εγγράφου» στον εν λόγω κανονισμό προϋποθέτει ότι το ως άνω έγγραφο πρέπει να είναι εκτελεστό.
- 40 Όσον αφορά την ανάλυση του πλαισίου στο οποίο εντάσσεται η εν λόγω διάταξη, το άρθρο 7 του κανονισμού 655/2014, σε συνδυασμό με την αιτιολογική σκέψη 14 αυτού, αποσκοπεί στην επίτευξη της σωστής ισορροπίας μεταξύ των συμφερόντων του δανειστή και εκείνων του οφειλέτη, καθόσον προβλέπει διαφορετικές προϋποθέσεις για την έκδοση ευρωπαϊκής διαταγής δέσμευσης λογαριασμού αναλόγως του αν ο δανειστής έχει ήδη ή όχι τίτλο που επιτάσσει στον οφειλέτη την ικανοποίηση της απαιτήσεώς του στο κράτος προελεύσεως. Ειδικότερα, στην πρώτη περίπτωση, ο δανειστής απαιτείται να αποδείξει μόνον ότι υφίσταται επείγον όσον αφορά τη λήψη του μέτρου λόγω της υπάρξεως άμεσου κινδύνου, ενώ, στη δεύτερη περίπτωση, πρέπει επίσης να πείσει το δικαστήριο περί του εκ πρώτης όψεως βασίμου της απαιτήσεώς του.
- 41 Όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στα σημεία 68 και 69 των προτάσεών του, μια ερμηνεία του άρθρου 4, σημεία 8 έως 10, του κανονισμού 655/2014, κατά την οποία ο τίτλος που διαθέτει ο δανειστής, ο οποίος δεν είναι εκτελεστός στο κράτος μέλος προελεύσεως, αποτελεί «δικαστική απόφαση», «δημόσιο έγγραφο» ή «δικαστικό συμβιβασμό», κατά την έννοια της εν λόγω διατάξεως, είναι ικανός να διαταράξει την ισορροπία περί της οποίας γίνεται λόγος στην προηγούμενη σκέψη της παρούσας αποφάσεως.
- 42 Εξάλλου, η ερμηνεία αυτή επιρρωννύεται από το γράμμα του άρθρου 14, παράγραφος 1, του κανονισμού 655/2014, σε συνδυασμό με την αιτιολογική σκέψη 20 αυτού, που προβλέπει ότι η αίτηση παροχής πληροφοριών για τους τραπεζικούς λογαριασμούς του οφειλέτη μπορεί να υποβληθεί ιδίως όταν υφίσταται εκτελεστός τίτλος. Μια τέτοια αίτηση όλως εξαιρετικώς μπορεί να στηρίζεται σε μη εκτελεστό τίτλο και μόνον αν πληρούνται ορισμένες αυστηρότερες προϋποθέσεις.
- 43 Οι προπαρασκευαστικές εργασίες του κανονισμού 655/2014 επιβεβαιώνουν επίσης μια τέτοια ερμηνεία. Η πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση ευρωπαϊκής διαταγής διατήρησης λογαριασμού με σκοπό τη διευκόλυνση της διασυνοριακής ανάκτησης οφειλών σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις [COM(2011) 445 τελικό] διέκρινε, αφενός, την περίπτωση στην οποία ο δανειστής έχει στη διάθεσή του ήδη δικαστική απόφαση, δικαστικό συμβιβασμό ή εκτελεστό δημόσιο έγγραφο στο κράτος εκτελέσεως και, αφετέρου, εκείνη στην οποία ο δανειστής δεν έχει ακόμη κινήσει ένδικη διαδικασία ως προς την κυρία υπόθεση ή στην οποία έχει

επιτύχει την έκδοση, εις βάρος του εναγομένου, τίτλου που είναι εκτελεστός μεν εντός του κράτους μέλους προελεύσεως, αλλά δεν έχει ακόμη κηρυχθεί εκτελεστός εντός του κράτους μέλους εκτελέσεως.

- 44 Η διάκριση αυτή, όμως, ως προς τον εκτελεστό χαρακτήρα, μεταξύ των τίτλων εντός του κράτους προελεύσεως και εντός του κράτους εκτελέσεως εγκαταλείφθηκε από τον νομοθέτη της Ένωσης, οι δε σχεδιαζόμενες τότε προϋποθέσεις για τη χορήγηση ευρωπαϊκής διαταγής δέσμευσης λογαριασμού σε περίπτωση που ο δανειστής έχει ήδη εκτελεστό τίτλο εντός του κράτους μέλους προελεύσεως μεταφέρθηκαν από την εν λόγω περίπτωση σε εκείνη στην οποία ο δανειστής διαθέτει τίτλο που επιτάσσει στον οφειλέτη την ικανοποίηση απαιτήσεως. Ειδικότερα, από την ανάλυση των προπαρασκευαστικών εργασιών του κανονισμού 655/2014 προκύπτει ότι, προκειμένου να θεωρηθεί ως «δικαστική απόφαση», «δικαστικός συμβιβασμός» ή «δημόσιο έγγραφο», κατά την έννοια του εν λόγω κανονισμού, ο εν λόγω τίτλος πρέπει να είναι εκτελεστός εντός του κράτους μέλους προελεύσεως.
- 45 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω σκέψεων, στο πρώτο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 4, σημείο 10, του κανονισμού 655/2014 έχει την έννοια ότι διαταγή πληρωμής, όπως αυτή της κύριας δίκης, που δεν είναι εκτελεστή δεν συνιστά «δημόσιο έγγραφο», κατά την έννοια της διατάξεως αυτής.

Επί του δευτέρου ερωτήματος

- 46 Με το δεύτερο ερώτημα το αιτούν δικαστήριο ζητεί να διευκρινιστεί, κατ' ουσίαν, αν το άρθρο 5, στοιχείο α', του κανονισμού 655/2014 έχει την έννοια ότι μια εκκρεμής διαδικασία διαταγής πληρωμής, όπως αυτή της κύριας δίκης, μπορεί να χαρακτηριστεί ως «διαδικασία ως προς την κυρία υπόθεση», κατά την έννοια της διατάξεως αυτής.
- 47 Από την αιτιολογική σκέψη 13 του κανονισμού αυτού προκύπτει ότι η έννοια της διαδικασίας ως προς την κυρία υπόθεση θα πρέπει να καλύπτει κάθε διαδικασία η οποία αποσκοπεί στην έκδοση εκτελεστού τίτλου επί της βασικής απαίτησης, περιλαμβανομένων, για παράδειγμα, των συνοπτικών διαδικασιών διαταγής πληρωμής. Ως εκ τούτου, ο κανονισμός 655/2014 προσδίδει στην έννοια αυτή ευρύ περιεχόμενο.
- 48 Εν προκειμένω, δεδομένου ότι οι οφειλέτες δεν ανευρέθησαν στην αναφερόμενη διεύθυνση στη Βουλγαρία και δεν αντέδρασαν στη θυροκόλληση των κοινοποιήσεων εντός της προθεσμίας δύο εβδομάδων την οποία προβλέπει το άρθρο 414 του GPK, το δικαστήριο ενημέρωσε τον ενάγοντα της κύριας δίκης ότι μπορούσε να ασκήσει αγωγή για να προβάλλει την απαίτησή του δυνάμει του άρθρου 415, παράγραφος 1, σημείο 2, του GPK.
- 49 Επιπλέον, κατά το άρθρο 415, παράγραφος 5, του GPK, όταν ο αιτών δεν αποδεικνύει ότι άσκησε την αγωγή του εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας, το δικαστήριο ακυρώνει εν μέρει ή εν όλω τη διαταγή πληρωμής. Ωστόσο, και με την επιφύλαξη εξακριβώσεως εκ μέρους του αιτούντος δικαστηρίου, από την αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δεν προκύπτει ότι η διαδικασία ανεστάλη ή ότι η διαταγή πληρωμής ακυρώθηκε.
- 50 Επομένως, με την επιφύλαξη εξακριβώσεων στις οποίες εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να προβεί, η διαδικασία διαταγής πληρωμής την οποία κίνησε ενώπιόν του ο ενάγων της κύριας δίκης πρέπει να θεωρείται ως εκκρεμής ενώπιον του δικαστηρίου αυτού διαδικασία ως προς την κυρία υπόθεση, κατά την έννοια του άρθρου 5, στοιχείο α', του κανονισμού 655/2014.
- 51 Ως εκ τούτου, εν προκειμένω, δεν θα πρέπει να απαιτείται να ασκήσει ο ενάγων της κύριας δίκης χωριστή αγωγή, διαφορετική από εκείνη της διαδικασίας του άρθρου 410 του GPK.

- 52 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω σκέψεων, στο δεύτερο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 5, στοιχείο α', του κανονισμού 655/2014 έχει την έννοια ότι μια εκκρεμής διαδικασία διαταγής πληρωμής, όπως αυτή της κύριας δίκης, μπορεί να λογίζεται ως «διαδικασία ως προς την κυρία υπόθεση», κατά την έννοια της διατάξεως αυτής.

Επί του τρίτου ερωτήματος

- 53 Με το τρίτο ερώτημα το αιτούν δικαστήριο ζητεί να διευκρινιστεί, κατ' ουσίαν, αν το άρθρο 45 του κανονισμού 655/2014 έχει την έννοια ότι οι δικαστικές διακοπές συνιστούν «εξαιρετικές περιστάσεις», κατά την έννοια της διατάξεως αυτής.
- 54 Όσον αφορά τις αμφιβολίες του αιτούντος δικαστηρίου σχετικά με την τήρηση της προθεσμίας που προβλέπεται το άρθρο 18, παράγραφος 1, του κανονισμού 655/2014, η διάταξη αυτή προβλέπει ότι το αρμόδιο δικαστήριο εκδίδει την απόφασή του το αργότερο εντός της δέκατης εργάσιμης ημέρας αφότου ο δανειστής κατέθεσε ή, κατά περίπτωση, συμπλήρωσε την αίτησή του.
- 55 Από την αιτιολογική σκέψη 37 του κανονισμού αυτού προκύπτει ότι οι εν λόγω προθεσμίες προβλέπονται ώστε η ευρωπαϊκή διαταγή δέσμευσης λογαριασμού να εκδίδεται και να εκτελείται γρήγορα. Το άρθρο 45 του εν λόγω κανονισμού προβλέπει, εντούτοις, τη δυνατότητα παρεκκλίσεως από τις εν λόγω προθεσμίες όταν το δικαιολογούν εξαιρετικές περιστάσεις, για παράδειγμα σε περιπτώσεις που παρουσιάζουν νομική ή πραγματική πολυπλοκότητα, όπως εκθέτει η αιτιολογική σκέψη 37 του ίδιου κανονισμού. Συναφώς, οι περίοδοι των δικαστικών διακοπών δεν μπορούν να χαρακτηριστούν «εξαιρετικές περιστάσεις», κατά την έννοια της διατάξεως αυτής.
- 56 Από τις ανωτέρω σκέψεις προκύπτει ότι το άρθρο 45 του κανονισμού 655/2014 έχει την έννοια ότι οι δικαστικές διακοπές δεν συνιστούν «εξαιρετικές περιστάσεις», κατά την έννοια της διατάξεως αυτής.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 57 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπόδιτος που ανέκυψε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (έκτο τμήμα) αποφαίνεται:

- 1) Το άρθρο 4, σημείο 10, του κανονισμού (ΕΕ) 655/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, περί της διαδικασίας ευρωπαϊκής διαταγής δέσμευσης λογαριασμού προς διευκόλυνση της διασυνοριακής είσπραξης οφειλών σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, έχει την έννοια ότι διαταγή πληρωμής, όπως αυτή της κύριας δίκης, που δεν είναι εκτελεστή δεν συνιστά «δημόσιο έγγραφο», κατά την έννοια της διατάξεως αυτής.
- 2) Το άρθρο 5, στοιχείο α', του κανονισμού 655/2014 έχει την έννοια ότι μια εκκρεμής διαδικασία διαταγής πληρωμής, όπως αυτή της κύριας δίκης, μπορεί να λογίζεται ως «διαδικασία ως προς την κυρία υπόθεση», κατά την έννοια της διατάξεως αυτής.
- 3) Το άρθρο 45 του κανονισμού 655/2014 έχει την έννοια ότι οι δικαστικές διακοπές δεν συνιστούν «εξαιρετικές περιστάσεις», κατά την έννοια της διατάξεως αυτής.

(υπογραφές)